

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput V. Archiepiscopo a Tyrensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

ritu
tio deci-
dendi.

inter poenitentiam habeantur à communione suspensi. D. Basilii ad Amphylo. h. cap. 80. Qui in barbarorum incurfione fidem in Christum violaverunt, factis sacramentis Gentilibus, & quibusdam nefariis, qua idolis magicis oblata sunt, ab eis gustatis, à secundam leges à Patribus jam editas, & canones dispensentur.

6. De poenitentia apostatarum. Deinde ut ad poenas Apostatarum perveniamus, sciendum est, tanta cum execratione tales desertores primis Ecclesiae saeculis habitos fuisse, ut baptizatos ab eis iterum baptizandos esse asseruisset D. Basilii ad Amphylochium can. 1. & illis venia etiam in exitu vitae denegabatur, ut refertur in l. 3. Cod. de apostatis, & late probavi in cap. 1. & 26. Concilii Illyber. observavitque Albaspineus lib. 2. observ. cap. 9. cum duobus sequent. & I. Gothofr. in l. 5. Cod. Theodos. hoc titulo. Sed postea à Concilio Nicæno poenitentia data fuit: & Syriacus Pontif. epist. 1. ad Himerium Tarracon Episcopum, cap. 3. apostatis nullum poenitentiae tempus praescripsit, sed toto vitae cursu eos poenitentiam agere, & à sacra communione, praeterquam in articulo mortis, arceri voluit. Deinde haereticorum poenis apostatae puniuntur, cap. contra, de haeretic. in 6. Unde cum poena capitis iure civili in haereticos lancita fuisset, l. Manichaeos, l. Arriani, Cod. de haereticis, eadem in apostatas statuta fuit, l. 5. Cod. de apostatis; itidem bonorum praescriptio, l. 7. Cod. Theodos. de Iudaeis: perpetua infamia in utroque testamento factio, l. 1. Cod. de apostatis, l. 11. Cod. de fide restium, in Theodos. privantur utraque testamenti factio, l. 1. & 2. Cod. Theodos. eod. tit. & contra similes desertores fidei proceditur in Tribunalibus sanctae Inquisitionis eodem modo ac contra haereticos, concessa eis poenitentia revertentibus ad fidem Catholicam, & inuncta poenitentia per tempus congruum in carcere cum habitu, juxta tradita supra in cap. excommunicamus, §. 1. de haeretic. & si relapsi sunt in apostasiam, traduntur omnino brachio saeculari, ut poena mortis afficiantur. Immo in his Tribunalibus Hispaniae major pars caularum fidei est apostatarum à religione, circa quos versatur eadem praxis, quam circa haereticos retuli supra hoc tit. de haeretic.

7. Tradit. His suppositis ratio praesentis decisionis ex eo provenit, quia qui post professionem fidei Catho-

lica, ritus Judaicos, aut Paganos sectatur, tali commixtione polluit veram religionem, quam professus est, cum simul utramque religionem colere nequeat. Unde rectè PP. Concilii Lateran. statuerunt in praesenti, ut talis observantia veteris ritus omni modo compescatur, ut quos Christianae Religioni liberae voluntatis arbitrium obtulit, salutaris coactionis necessitas in ejus observatione conservet, ut etiam dicitur in cap. resuscitatus, de poenit. dist. 1. & si lapsi fuerint, per poenitentiam redeant ad fidem, & gratiam, quam amiserant, ut de D. Petro ait sanctus Ambrosius sermone 47. ibi: Fidelior factus est Petrus, postquam fidem spondisse deservit, atque ideo majorem gratiam reperit, quam amisit. Relatus in cap. considerandum, 50. dist. cap. fidelior, eodem.

8. Dissolutio vitae dubitanda. Nec obstat dubitandi ratio supra expensa; nam licet Patres Concilii Lateran. in praesenti non imponant poenam desertoribus fidei Catholicae, & ritus Judaicos, seu paganicos sectantibus; non negarunt tamen eos debitis poenis puniendos esse, immò dum sanxerunt, similes apostatas cogendos esse per judices ecclesiasticos, veteres ritus Gentilicos, seu Judaicos abjurare, aperte supponunt debitis poenis per sacros canones veteres, & novos statuti compescendos esse, & cogendos Catholicam religionem, quam semel professi fuerunt, custodire, & retinere. Manet ergo, fidelibus Christianis non licere, postquam à Judaica perfidia, seu Gentilismo ad fidem Catholicam pervenerunt, veteres ritus colere, aut ad pristinam superstitionem redire. Unde in praesenti exponendi sunt textus in canone 1. 2. 3. 46. & 55. Concilii Illyber. quorum interpretationem in eorum notis adduxi: & textus in can. 55. Synodi Laodic. in illis verbis: Non oportet Christianos relinquere Ecclesiam Dei, & abire, atque angelos nominare, & conventus facere. Si quis in ea idololatria reperiatur, anathema sit, quod reliquum Dominum nostram filiam Dei pro idololatria. Quem exposui in cap. conquestus, de feriis: & textus in can. 9. Concilii Tolet. 2. in illis verbis: Ne Iudaei more suo celebrent Pascha, vel carnis circumcissionem exerceant. Quem de Iudaeis conversis, & ad veteres ritus redeuntibus, exposui in cap. Iudaei, de Iudaeis.

8. Dissolutio vitae dubitanda. & variis canonibus remittuntur.

CAPUT V.

Archiepiscopo a Tyrensi.

A Nobis expetit tua fraternitas edoceri, quid de apostatis sit agendum, cum in custodia detinentur, eo quod a minis, vel blanditiis nullatenus possunt induci ut abjectum monachalem habitum reassumant. Ad quod tibi breviter respondemus, quod tales, si volueris, potes sub gravi custodia carcerare, ita quod solummodo sibi vita misera referretur, donec à suae praesumptionis nequitia respiciant.

NOTA.

a Tyrensi. In sexta collectione legitur Tyrensi: sed in quinta compilatione Honorii III. habetur Tyrensi, ex qua inscriptionem, & litteram transcribo. De Metropoli Tyrensi nonnulla adduxi in cap. 8. de offic. Ordini. in praesenti autem refertur Honorius Archiepiscopo, quia forte monachi illi, de quorum apostasia agitur, non

erant exempti, immò potius ejus jurisdictioni parebant.

b Minis, & blanditiis. Quia apostatae tam blanditiis, quam rigore revocandi sunt ad monasterium, ut doctè, & late probat Theophilus Raynaudus tom. 17. tract. de apostasia à religiosis ordinibus, cap. 18. per totum.

c Carcerare. Juxta Ecclesiae disciplinam, quam illustrabimus in cap. novimus, de V. S.